

[Johs. Hansen.]

Medlem bedre end jeg. Men naar Skattebestemmelsen ikke skal være et Middel til Hjælp ved Skatteinddrivelsen, hvad er saa Meningen med den? Det er en Kendsgerning, at 10 pCt. af Folketingsvælgerne falder paa Skattebestemmelserne, men det er tillige en Kendsgerning, at i Gentoftte Kommune er det kun 7 pCt., saa det siger noget om, hvem disse Bestemmelser rammer. Det er en Bestemmelse, der stadig rammer de mindre Skatteydere mere, end den rammer de store. Man vil ikke vedgaa, at det er Hensigten, men kan dog vist ikke nægte, at saaledes er Virkningerne af disse Bestemmelser.

Hvad Opholdsbestemmelserne angaar, findes der ikke saadanne Bestemmelser i Finland, men i øvrigt findes de mere eller mindre forskellige andre Steder.

Hvad endelig angaar Valgretsaldern, ja, da gælder det, at i samtlige de Lande, vi fik Oplysninger om — det var de Lande, jeg har nævnt her, og nogle flere — var Valgretsaldern 21 Aar undtagen i Schweiz, hvor den er 20 Aar. Det var ikke helt sikkert, om det var 21 Aar i Belgien, men det er dog det Tal, der er opgivet derfra. Det vil altsaa sige, at de Lande, som det ligger nærmest at sammenligne os med, alle har en Valgretsalder paa 21 Aar, og et enkelt Land paa 20 Aar. Naar det nu er Tilfældet, og det ogsaa er Tilfældet, at af de 5 Partier, der var i Udvalget, gik de 4 ind for denne Valgretsalder, medens kun det ene Parti, Venstre, ikke vilde gaa ind derfor, skulde man jo synes, at hvis der var noget, der var givet i dette Øjeblik, maatte det være det, at vi med Lethed her i Landet kunde faa gennemført 21 Aars Valgretsalder, ligesom de har det alle andre Steder. Men det har tværtimod vist sig under Udvalgsarbejdet, at det ligger saa vanskeligt, saa der er ingen Grund til i dette Øjeblik at vente, at det lader sig gennemføre.

Vi for vort Vedkommende var meget villige til en Forhandling om Spørgsmaalet, var villige til at søge at finde Udveje af en eller anden Art. En Udvej, der i denne Forbindelse kom i Betragtning, var eventuelt at undersøge, hvordan det laa at foretage en Folkeafstemning og saa lade denne Folkeafstemning blive afgørende for den Skæbne, dette Forslag skulde have. Vi var villige til at medvirke ved en saadan Folkeafstemning, men vi var ikke villige til at medvirke ved en Folkeafstemning, der giver Sofavælgerne den samme Chance, som de havde i 1939. Vi er ikke villige til at medvirke ved en Afstemning, hvor det kræves,

at 45 pCt. af samtlige Vælgere skal deltage i Afstemningen, for at den kan gennemføres, fordi vi forudser som en aldeles given Ting, at hvis det bliver Betingelsen, saa vil det blive overmaade vanskeligt eller nærmest umuligt at faa det gennemført. Vi saa i 1939, hvordan det ved Grundlovsændringen dengang, der dog havde væsentlig større Betydning end Ændringen i Valgretsaldern ved de kommunale Valg, ikke lykkedes at naa de 45 pCt., men kun et Tal, der laa mellem 44 og 45 pCt. Vi maa regne med, at en Folkeafstemning ved Vintertid, maaske under meget uheldige Forhold, daarligt Vejr og daarligt Føre, ikke kan skaffe de 45 pCt. frem.

Skal der være Mening i en Folkeafstemning, kan det paa den anden Side godt siges, at Deltagelsen i Afstemningen maa andrage en betragtelig Del af Vælgerbefolkningen. Vi var derfor villige til at sige ja til, at der skulde mønstres 35 pCt. af samtlige Vælgere, der gik ind for denne lavere Valgretsalder, for at den skulde gennemføres som Lov; men højere end 35 pCt. mente vi ikke at kunne gaa, en Procent paa f. Eks. 40 fandt vi det udelukket at antage, fordi den alt taget i Betragtning vil give Sofavælgerne samme Chance som sidste Gang for at kunne afgøre Valget blot ved at blive hjemme. Vi maa derfor gaa imod det Ændringsforslag, der er stillet om en Folkeafstemning med Deltagelse af mindst 40 pCt.

Jeg skal i øvrigt i Øjeblikket begrænse mig til at anbefale, at man stemmer for vore Ændringsforslag til Lovforslaget, saaledes at man derved gennemfører den lavere Valgretsalder og afskaffer Skatte- og Opholdsbestemmelserne. Ved at gøre det naar man at give os Vilkaar, der mere ligner Forholdene i andre Lande omkring os end dem, vi i Øjeblikket har.

Christmas Møller: Det konservative Mindretal har i Betænkningen ret udførligt redegjort for den Stilling, det mener at maatte indtage til Sagen. Det gyver er, at vi skal have kommunale Valg i første Halvdel af Marts 1946, og at man maa sørge for, at dette Valg kan finde Sted. Vi havde ud fra vor principielle Opfattelse af, hvorledes vi ønskede, Valgretsbestemmelserne skulde være, i Udvalget stillet en Række Spørgsmaal til Forhandling. Vi har spurgt, om man ikke kunde enes om at tage en 23 Aars Valgretsalder, saaledes som det blev foreslaaet i 1939 fra mange Sider her i det høje Ting, hvilken Valgretsalder jo fik et saa overordentligt Flertal ved Folkeafstemningen den 23. Maj.